

alt andet end Standsning af roligt Lovgivningsarbejde i Øjeblikket, dog stadig kan støtte sig til Flertallet i Folketinget.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Foss: Hvis den højtærede Indenrigsminister havde læst hele den af ham citerede, ret lange Skrivelse op for det høje Ting, og det høje Ting havde været i Stand til at følge Skrivelsen, vilde det ogsaa for Medlemmerne hurtigt være gaaet op, at den højtærede Indenrigsminister i sin Replik befinder sig i en Fejltagelse. Det udtales i det Underbilag til Betænkningen, der følger denne, at det svenske Brænde, som Staten har, andrager for Birkebrænde 57 000 Rummeter og for Naaletræ 83 000 Rummeter; det vil i alt sige 140 000 Rummeter. Men det hedder til Slut i denne Skrivelse, som den højtærede Indenrigsminister oplæste — og jeg skal tage saa faa Citater som muligt, det giver det klareste Billede —: „Med disse Partier er det totale Kvantum ved Erhvervenes Fællesudvalgs Mellemkomst frigivne svenske Brænde i alt 44 200 Rummeter.“ Alene dette maatte have henledet den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at der her er Tale om to forskellige Spørgsmaal, idet nemlig det Brænde, der er Tale om i den ældre Skrivelse, er det første Brænde, der blev fremskaffet fra Sverige. Dette vil yderligere fremgaa af, hvad der staar i Skrivelsen: „Den 23. September førtas der Forhandlinger i Stockholm. Resultatet blev, at Sverige straks anviste en foreløbig à Conto Leverance paa 20 000 Rummeter beliggende ved Kalmar-sund og til en Pris af 16 Kr. svensk frit om Bord. Dette Brænde vilde saaledes komme paa 26 Kr. og 28 Kr. cif København“, medens man vil lægge Mærke til, at det Brænde, som her er Tale om, staar i 40 Kr. Jeg tror altsaa, at det vil være nødvendigt, at den ærede Indenrigsminister reviderer sin Opfattelse af, hvad der omhandles i denne Skrivelse af 16. Oktober 1917, idet det nemlig er de første Leverancer af Brænde til Sverige, men ikke det store Parti, der er Tale om her.

Jørgen Pedersen: Overfor det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) skal jeg gøre opmærksom paa, at vel hedder Loven af 7. August: „Midlertidig Lov om Regulering af Prisen paa Levnedsmidler og Varer“, men der er jo udstedt mange, mange Bestemmelser efter denne Lov, som

ikke har meget at gøre med Regulering af Prisen paa Levnedsmidler og Varer, eller som i hvert Fald staar i meget fjern Forbindelse dermed. Det er derved, man i Befolkningen i det hele befinder sig som tilsnøret, idet man aldrig ved, hvilke Bekendtgørelser der kan komme om dit og om dat. Den ene Dag kommer der en Bestemmelse, den anden Dag bliver den rettet, den tredje Dag bliver den ophævet, og den fjerde Dag kommer der en ny Bestemmelse. Det er dette, som man føler generende i Længden og bør komme bort fra, nu da vi er kommet saa langt hen efter Krigens Slutning, som vi er.

Naar det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Prisstigning fremdeles er til Stede, selv om den er mindre her end i de andre skandinaviske Lande, og at Grunden til, at den er mindre her, selvfølgelig stammer fra Maksimalpriserne, saa skal jeg sige, at den egentlige Grund til, at den er mindre, er den, at der er givet store Tilskud til mange Fornødhedsartikler ved Love udenfor Loven af 7. August; naar det ærede Medlem tilskriver Maksimalpriserne Grunden, maa det derfor erindres, at Maksimalpriserne staar i nøje Forbindelse med disse Love og de Overenskomster, der derom er truffet mellem Regeringen og Rigsdagen.

Den højtærede Indenrigsminister vilde have mig til at nævne Eksempler paa, at han under Forhandlingerne med Rigsdagen havde truet med at bruge Loven af 7. August, dersom Rigsdagen ikke gjorde de Indrømmelser, som han fandt fornødne. Nej, saadanne Eksempler har jeg ikke; det vilde ikke ligne den højtærede Indenrigsminister at bruge de Midler. Men deraf følger jo aldeles ikke, at Loven og Myndigheden ikke bestaar, og at den ikke kan øve sin Indflydelse og vil komme til at øve sin Indflydelse fremdeles, saa længe den højtærede Indenrigsminister har denne Enevoldsmagt. Dersom jeg ikke hørte fejl — men det var lige i Begyndelsen af Ministerens Tale, saa det kan være, at jeg har misforstaaet ham —, gjorde Ministeren opmærksom paa, at der ikke har været Tale om nogen Tidsbegrænsning af Loven, og derfor — saaledes opfattede jeg den højtærede Minister — havde han ikke kunnet tage Stilling dertil. Men vi er jo ikke færdige med disse Forhandlinger, og hvad der ikke har foreligget, kan komme til at foreligge, og saa kan vi se, hvad der kan komme ud af det. Men jeg maa tilstaa, at efter at jeg har hørt den højtærede Ministers Udtalelser, har jeg ikke megen Forventning om, at der kan komme noget ud af det; Ministeren